

Aleksis K

Asuntovuori

Nyt kun Suomen Pankki on vetänyt rahan niin tiukalle jotta vinkuu, asuntojen hinnat romahtavat, kuten meille on televisiossa opetettu. Se tarkoittaa sitä, että kun tähän asti neliöhinnat ovat kohonneet satasen päivässä, tästä eteenpäin ne putoavat satasen päivässä. Näin ollen Helsingin keskustan sijoitusyksiköitä aletaan syksyyn mennessä jakaa ilmaiseksi niille jotka niitä suostuvat ottamaan. Jos malittaa odottaa joulun saakka, yksiöön suostumisesta jo vähän maksetaan.

Uudesta vaiheesta koituu tietysti laajoja seurauksia, koska ihmisten tulot on mitoitettu aivan eri tilanteeseen, kalliisiin asuntoihin. Nuoret parit ovat vuosikausia säästäneet päästäkseen joskus kiinni kaksioon, mutta nyt he yhtäkkiä huomaavatkin pystyvänsä ostamaan kokonaisia kivitaloja.

Sellainen meno ei tiedä hyvää. Eipä aikaakaan, kun kaikilla ihmisillä on kaikki nurkat ja vinttikomerot täynnä halpoja asuntoja. Kokemus on uusi ja repivä, koska monessa paikassa asuminen on työlästä ja tuskallista, muttei asuntoja saisi tyhjilläänkään seisottaa. Perheet hajoavat, kun kaikille niiden jäsenille on paikka mihin mennä. Alituisen ollaan muuttamassa paikasta toiseen, ja käsittämättömiä määriä irtaimis-

toa särkyy muuttokuormissa. Jalakalampuja ja pöytäporssiineita tippuu pitkin teitä ja niihin sitten toiset ajavat kuminsa puhki.

Ennen pitkää maahan kehittyy asuntovuori entisten muna-, vilja- ja voivortten rinnalle. Valtio joutuu maksamaan tukiaisia asunnon omistajille, ja yksiöitä täytyy viedä pilkkahinnalla ulkomaille.

Kaiken lisäksi ihmisille jää röykkiöttäin irtainta rahaa, kun sitä ei enää tarvitse säästää asunnon ostamiseen. He ajautuvat kahta kauheampaan kulutusjuhlaan ja sitä tietä rappiolle, jolloin heidät on pakko sijoittaa laitoksiin, joten asuntovuori kasvaa entisestään.

Ainoa hyvä puoli tässä on se, että asunnoilla keinottelu loppuu. Mutta ei sekään pelkästään hyvää ole. Keinottelijoista nimittäin tulee silloin uhanalainen laji, joten luonnonsuojelijoiden on pakko ruveta heitä suojelemaan, etteivät pääse kokonaan loppumaan. Muut suojelukohteet jäävät oman onnensa nojaan, joten metsähallitus pääsee rauhassa kaatamaan kaikki metsät ja norjalaiset tappamaan hylkeenpoikaset.

Eli lieneekö se lopulta niin hienoa, jos asuntojen hinnat romahtavat? Ei se taida parantaa edes asumismukavuutta, sillä kukapa kehtaisi asua romahtaneessa asunnossa.